

[Helge Mortensen]

gelse for Erhvervssygdomsudvalget, hvis lægen fortsat mener, at sygdomstilfældet er erstatningspligtigt.

Svar (14/10 88):

Socialministeren (Aase Olesen):

Efter arbejdsskadeforsikringsloven kan der tilkendes ydelser for andre sygdomme end erhvervssygdomme, hvis det godtgøres, at sygdommen efter nyeste medicinske erfaring opfylder kravene for optagelse på erhvervssygdomsfortegnelsen, eller hvis den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

Tilfælde, der anmeldes efter denne regel, skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget til vejledende udtalelse.

I princippet forudsættes anmodning om forelæggelse for udvalget således fremsat i anmeldelsen.

Det er imidlertid Sikringsstyrelsens praksis, at sager, der ønskes forelagt for Erhvervssygdomsudvalget, før styrelsen har truffet afgørelse, altid forelægges udvalget, uanset om det på forhånd ud fra hidtidig erfaring er udelukket, at tilfældet vil kunne anerkendes.

En anmodning om behandling i Erhvervssygdomsudvalget fremsat efter sagens afgørelse vil blive (gen)vurderet med henblik på eventuel forelæggelse, for eksempel som følge af, at der er indgået nye oplysninger i sagen.

I tilfælde, hvor sager er anmeldt som erhvervssygdomme, vil Sikringsstyrelsen desuden på eget initiativ forelægge sagen for udvalget, hvis der er tvivl om, hvorvidt der er tale om en egentlig erhvervssygdom optaget på fortegnelsen, eller hvis lidelsen efter Erhvervssygdomsudvalgets seneste praksis skønnes at kunne anerkendes.

Ukendskab til anmeldereglerne vil således ikke føre til, at en sag, som det antydes i begrundelsen for spørgsmålet, ikke får en grundig og seriøs behandling.

Jeg anser derfor de administrative regler for behandling af anmeldelser af arbejdsskadesager med henblik på forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget for at være i overensstemmelse med lovens intentioner og desuden for at være fuldt ud betryggende.

Spm. nr. S 60

Til **justitsministeren** (12/10 88) af:

Pernille Sams (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at inddrage unge under 15 år, der begår hård kriminalitet, under samfundets sanktionsmuligheder, således at der etableres alternative straffereformer for disse unge på linje med, hvad der nu planlægges for unge mellem 15 og 18 år i form af en social kontrakt, tvangsanbringelse under socialforsorgen, samfundstjeneste eller andet?«

Begrundelse

Udviklingen i kriminaliteten blandt de helt unge er gået i en meget hård retning i de senere år. Derfor er det blevet påkrævet, at man fra samfundets side kan reagere over for disse unge lovovertrædere.

I tilfældet med Joachimsagen (et meget modbydeligt drab på et barn) er der under efterforskningen faldet mistanke på en dreng, der på gerningstidspunktet var 14 år. En så grov forbrydelse bør kunne følges op fra samfundets side, selv om den unge er under 15 år. I tilfælde af så grov kriminalitet, som drab er, bør anklagemyndigheden under alle omstændigheder kunne rejse en sag, således at man i det mindste har mulighed for at opklare forbrydelsen.

Det nuværende straffesystem med bl.a. fængselsstraf egner sig ikke til helt unge lovovertrædere, men det er vigtigt for de unge at opleve samfundets reaktion hurtigt, når de begår hård kriminalitet, for at hindre en videre kriminel løbebane. Derfor vil det være hensigtsmæssigt med andre sanktionsmuligheder til disse helt unge kriminelle såsom tvangsanbringelse under socialforsorgen, samfundstjeneste eller lignende.

Svar (19/10 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter straffelovens § 15 straffes handlinger foretaget af børn under 15 år ikke. Heller ikke andre strafferetlige retsfølger som f.eks. dom til psykiatrisk behandling kan anvendes over for børn under den kriminelle lavalder. Regeringen har ingen planer om at sænke den kriminelle lavalder.

Det forhold, at børn under 15 år falder uden for det strafferetlige system, er imidlertid ikke ensbetydende med, at der intet kan gøres over for disse børn i tilfælde af kriminalitet. Efter de almindelige regler i bistandsloven, der også